A.A. Grapevine

Frissen tartani

Írta:Matt M. | Newton, Connecticut

Azt hitte, a szájvíz ivása a mély, sötét titka,
de Jimet, a kávészolgálatost nem tudta becsapni.

Nemrég ünnepeltem a 32. józansági évemet. Most 72 éves vagyok, és késztetést éreztem arra, hogy leírjam a történetemet. A connecticuti honi csoportom neve *„Tapasztalat, Erő és Remény”*, és ők már sokszor hallották a történetemet, és mindig van ott egy székem.

Van egy hirdetőtáblánk a józan klubházunkban, ahol minden hónapban kifüggesztik az éves évfordulókat. Azon a táblán már sok éve úgy hivatkoznak rám, mint „Szájvíz Matt”. Ezt a becenevet a 26,9%-os alkoholtartalmú szájvíz napi fogyasztásával érdemeltem ki az ivásom utolsó évében.

Bár nekem volt a legjobb leheletem a városban, teljesen tudatában voltam a kábulatomnak. Kétségbeesetten próbáltam módot találni arra, hogy úgy igyak alkoholt, hogy senki se vegye észre. Időről időre besétáltam egy munkatársam irodájába a munkahelyemen, hogy leteszteljem az alkoholos relativitáselméletemet. Tesztelni akartam, hogy mások észreveszik-e, hogy mit csinálok.

Azokban az irodákban senki sem kérdezte meg tőlem, hogy iszom-e. De alkalmanként megkaptam azt, hogy „Mi ez a gyógyszerszag?”, miután néhány perce ott tartózkodtam. Bárminek a szaga, ami kijött a pórusaimból, egyike kellett volna legyen azoknak a figyelmeztető jeleknek, amelyeket sajnos mindig elvétünk, mert befolyásoltság alatt állunk.

Az első A.A. gyűlésemen, még 1993-ban, korán érkeztem (ahogy mondták). Azonnal találkoztam a kávészolgálatossal, Jim S.-szel, akinek akkor 27 éve volt józan. Ez önmagában csodálatos volt számomra, mivel azt hittem, a kávéfőzői szolgálat csak kezdőknek való, és Jim határozottan nem volt kezdő.

Csak ketten voltunk a szobában. Jim megkérdezte, hogy helyi vagyok-e, és mióta vagyok józan. Mivel le akartam nyűgözni őt az A.A.-ba vezető egyedi utammal, elmondtam neki, hogy három napja jöttem, és hogy nyolc hónapja szájvizet iszom.

Anélkül, hogy egy ütemet is kihagyott volna, megkérdezte tőlem: „Milyet?” Miután elmondtam neki, hogy sima kommersz szájvíz volt, nem a „felső polcos”, Jim egy 20 perces magyarázatot adott a különböző szájvizekről, amiket kipróbálhatnék, a

mindegyikhez tartozó alkoholfokkal együtt, arra az esetre, ha újra meg akarnám tenni.
A két abszolút tanulságom abból a napból az volt, hogy a) tudtam, hogy a megfelelő helyen vagyok, és b) tudtam, hogy ha ott maradok, jól leszek.
Mivel a „frissen tartás” most már az összes elfogyasztott szájvízre emlékeztet, teljesen hiszem, hogy jó helyen vagyok az A.A.-ban.

Copyright ©The AA Grapevine, Inc. (2026. november). Engedéllyel újra közölve.